

TEZLER ÜZERİNE GÖRÜŞLERİMİZ...

T B K P Avrupa komitesinin hazırladığı tezlerin örgütlere iletilmesinden kısa bir süre sonra yığın örgütlerinde oluşan beş kişilik birimin hazırladığı yeni bir metinde örgütlere iletilmiştir. Bu tezler iletilirken neden böyle bir uygulamaya gerek duyulduğunda örgütlere belirtilmedi. Bu noktanın açılması kanımızca gereklidir.

Bize göre bu parti örgütünde görüşlerini normal işleyiş içerisinde konferansa yansıta bilirdi. Yada AV. Komitesi bu görüşleride kendi tezlerinde yansıtarak resmi tezin içerigini biraz daha zenginleştirebilirdi. Hazırsızlıktan dolayı ikinci tez gönderilmek zorunda kalınmıştır. Durumu kurtarmak için "her gönderilen tezi dağıtırız" demek kaosu savunmaktır. Buda onaylanacak birşey değildir.

Bu an elimizde iki tez var ve bu tezler anlayış olarak birbirinden çok farklı. Dolayısıyla iki tezin birlikte tartışılması parti örgütlerini içerigi daha zengin bir tartışmaya değil, iki tezden birini terohe, düşüncelerini birinden birini doğrulamaya zorlayacak. Kendi içinde yanlışları içeren iki belgeden birisini onaylamak, yada her ikisinin birlikte sunulduğu tezleri yine sonuçlandıramama gibi bir tehlikeye içermektedir. Bu da örgütte kaosu artmasına neden olacaktır. Örgütler bir yanlış tartışmak yerine iki yanlış tartışmak durumunda bırakılmıştır. Eğer bunun önü alınamazsa iki yanlıştan birini terohe etme yanlışına düşeceğiz.

Tezler konusunda diğer bir genel yaklaşımda tezlerin tartışılmasıyla birlikte Yeni Yol un 28 sayısında çıkan yazılardır. Bunlardan birincisi F.A. Bölge Örgüt konferans hazırlık Komitesi üyesi Erol Koloğlu'nun "konferanslarımız sınav olacak" başlıklı yazısıdır. Bu yazının geneli daha temelli bir tartışma yerine sorunu dar pratik faaliyetleri tartışmaya indiriyor. Yazıda "tartışmamız gerekmiyor" "Aşılmıştır" denilen sorunlara bakıldığında parti örgütlerimizin konferans sürecinde tartıştığı temel konulardır. Resmi tezlerinde içerigine baktığımızda tümü "aşılmıştır" dediği sorunları içeriyor. Sorumlu insanların Butür yazıları tartışmaların içerigini sınırlamaktadır. Aynı Yeni Yolda, A. Kardam 'ın iki tezde tanıttığı yazıya E. Koloğlu'nun "aşık" dediği "Batı Avrupada niçin varız" sorusunu başlık yapmış.

İkinci yazıda ise Av. kom. sekreterinin yanıtlarında farklı sonuçlarda izlenecek yol belirtiliyor. Ülke konferanslarında çıkacak farklı bir sonucun yine MK nin farklı bir biçimde sonuçlandırmasında doğru olduğu kanısında değiliz. Bu tezler MK nin karar alması için bir görüş, eğilim belirlemesi için hazırlanmışsa bu noktada açıklanmalıdır. Aksi takdirde bu konferansa baştan güvenmemek, eski alışkanlıkla "çözümü" yine "yukardan" beklemek demektir. Halbuki B. Av. Komitesi ve tüm ilgili organlar konferansta olumlu sonuçlar alınmasının koşullarını yaratmaya çaba sarfetmelidir. Sekreterin bu yanıtlarında daha şimdiden çözümü ve sorumluluğu yine yukarıya bırakmanın mahmurluğunu görmemek elde değil.

TEZLERİN İÇERİĞİ..

Tezleri içerigine genel olarak baktığımızda; Av. komitesinin hazırlamış olduğu tezlerin ciddi bir ön hazırlıkla yapılmadığı kendisini hemen

göstermektedir. Tezlerde yeni olan hiç bir şey bulamadık.Aksine yıllardır söylediğimiz bir çok şeyde net anlaşılır biçimde ifade edilememiş.Resmi teze genel olarak baktığımızda genel geçer söylenebileceklerin dışında yeni birşey bulmakta zorlandık.

Oysaki B,Avrupada parti faaliyetlerimizin oldı bir değerlendirmeye tabii tutulmasının zorunluluğunu tüm organlar dile getirmektedir. Bu açıdan tezler bu görevi yerine getirmekten çok uzak olduğu kanısındayız.Resmi tezlerin içerisinde bulunduğumuz durumdan çıkış için doğru bir arayış perspektifi koyamayıp ,beş kişilik birimin hazırladığı tezde olduğu gibi arayışların çok uç noktalara vardırılmasına neden olmuştur.

Resmi olmayan tezlere baktığımızda ,içerğine katılıp katılmadığımızı bir yana korsak kendi içerisinde bir tutarlılık göstermektedir. Resmi tezler bir arayışa yönelmediği ve eski söylenilenlerin bir kaba tekrarı olduğu içinde şu an içinde bulunduğumuz kaosu bir aynası görünümündedir.

Resmi olmayan tezlerin içeriği üzerinde fazla şeylerin söylenmesinin gereksizliği kanımızca ortadadır. Tezlerde yansıyan temel bir anlayış bulunmaktadır.Anlayışta parti örgütümüz için yeni değildir. Fakat bu anlayışın oluşum sürecinin değerlendirilmesinde yarar görmekteyiz. Resmi olmayan tezlerin kendi anlayış mantığı içerisinde bir tutarlılığı "resmi" olan tezlere göre taşıdığını da belirtmiştik. Bizce bu tezlerde yapılan tek zorlama TBKP ismidir.Parti örgütümüz bu tezlerin mantığıyla düşündüğünde "TBKP nin Avrupada niçin örgütlendiği" sorusuna yanıt bulamamıştır.

Resmi tezlerin içeriğine gelince: Bizce amaç doğru tanımlanmıştır. TBKP ismiyle örgütlenmenin, yapılarak başka bir tanımlama ile çakışmayıp, zorlama olacağı da ortadadır. Tezlerde Amaçla içinde bulunduğumuz nesnel durumun uyumsuzluğu, olduğu gibi yansımıştır. Tezlerde TBKP nin politik faaliyetinin amacı " Türkiye'deki barış ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak ve bu mücadeleyi desteklemektir." deniliyor. Bu içeriği doldurulmaya muhtaç tanımlamanın aqinımı ise yeterli değildir.İlk iki sayfada yapılmaya çalışılan aqinımlar ise genel geçer söylenebileceklerin ötesine gidememiş hatta yer yer zorlamaların içerisinde bile düşülmüştür.Tezlerin tümüne yakın kısmında, Komünist olmanın sorumluluklarını sıralamak ister istemez amaç açık olmadığı için arasındaki bağda ilişileştirmiştir.Dolayısıyla politik faaliyetimizin iki alanı yine mekanik olarak ayrılmış hatta vurgu tek yana yapılmıştır.Resmi olmayan tezlerde zaten bu eksigin bir adım daha ileri götürülmesine neden olmuştur.

Tezlerin içeriğinde yola çıkarak ,onunla tartışarak görüşlerimizi net ifade etmekte zorlanmaktayız.

NE DÜŞÜNÜYORUZ....

Bizce tezlerde amaç doğru formüle edilmiştir.Bu çizginin bu noktadan başka herhangi bir noktaya taşınması TBKP adıyla burada örgütlenmemizi anlamsızlaştıracaktır. Resmi olmayan tezlerde bu görülmektedir. Bu tezlerde bir anlayış yansımaktadır. Bu anlayışı savunanların neden TBKP olarak örgütlendiğimiz sorusuna yanıt vermeleri gerekmektedir.Bize göre bu tezlerin mantığı TBKP örgütlerini dağıtıp, kardeş partiye girme noktasında sonuçlanacaktır.

Bu anlayışın adım adım geliştirilmesinde ise tek sorumlu parti yönetimidir. Parti yönetimi B.Avrupadaki değişen koşulları zamanında görememiş, bir arayışın içerisinde girememiştir. Yıllardır var olduğunu söylediğimiz deneyimimiz bu noktada sorunu aşmamıza yetmemiştir. Bu konudaki tartışmalar, temel bir açıdan yoksun olduğu için ortak bir anlayışa doğru değil, tersine her türlü şeyin söylendiği resmi olarak hiç bir şeyin söylenmediği bir kaos ortamına sürüklendi. İlk dönemlerde "fikir zenginliği" gibi görülen bu durum önce eğilime sonrada bir anlayışa dönüşmüştür. Tam bu noktada p yönetimi "yeni" bir tezle gidilecek bir yön verme gereğini duymuştur. O zamanda karşısına süreçte oluşan "anlayışlar" çıkmıştır. Dolayısıyla bundan sonrası için olması gereken fikir birliğinin (temel amaçta) koşulları dahada zorlaşmıştır. Temel parti örgütleri bu süreçleri yaşarken yer yer çıkan sorunları yönetime iletip, gelişmenin bu noktaya gelebileceğine işaret etmişlerdir. P.yönetimi bu sorunları ya "kişisel sorunlar" olarak ele almış, yada o anki güncel göreve bağlı olarak gözümeye almamıştır. Net bir görüş ortaya koyamadığı için, herkes doğru olmuştur. Bunda var olan anlayışların dahada sivrtilmesine zemin hazırlamıştır. FİDEF-TGE olmadı GDF, şimdi yine TGE tartışmaları buna örnektir. Parti tabanında oluşan farklı anlayışlar, uzunca bir süreden beri örneğin derneklerde çatışma noktasına gelmiştir. Aynı parti içindeki insanlar birbirine ters görüşleri savunmak zorunda kalmışlardır. Federasyonla bağlı derneklerin uyumları zorlaşmış, ilişkilerin zayıflamasına neden olmuştur. Geldiğimiz noktada bu anlayış farklılıklarının tartışma zemininde de çıktığı, farklı yöntemlerle "mücadelenin" çoktan başladığını bizler bilmekteyiz ve yaşamaktayız. Toparlarsak bu süreçte kimse en ufak bir kazanım elde edememiştir. Partinin kayıpları ise ortadadır. Kayıpların ağır faturalarını temel parti örgütleri ödemiştir. Kanımızca tüm bunlar yaşanmaya biliniyordu. P.Yönetimi bu konuda kendisini oldı bir sorgulamaya başlamalı ve sonuçlarının da açıklamalıdır. Bu tür eksikliklerin birdaha yaşanmamasının tek güvenli yolunda bu olduğu kanısındayız. Eğer tezlerin tartışılması sürecinde bu anlayış farklılığı giderilemez partinin birliği zarar görürse bunun faturası direk parti yönetiminindir.

Parti örgütümüz politik faaliyetine T B K P örgütü olma penceresinde bakmaktadır. Üyesi olduğumuz partinin programı ve tüzüğü bizim temel aldığımız belgeler olmak zorundadır. Dolayısıyla tüm politik faaliyetimizi bu temel amaçlarımızla bağlamak zorundayız. Amaçlarımızı net olarak ortaya koyduğumuz zaman yaşamda dengeli bir politik faaliyet yürütmemiz olanaklı olacaktır.

Yaşadığımız ülkedeki demokrasi savaşına katılma, katılımın örgütlenmesine çalışmak, kanımızca sadece TBKP üyesinin değil, komünist olmanın bir zorunluluğudur. Ayrıca sorunun diğer görülemeyen bir yanı bunun komünistin bilinciyle bağlı olmasıdır. Uzunca bir süredir bulunduğumuz ülkelerdeki demokrasi savaşına yeterli katkıyı yapamadığımızdan yakınmaktayız. Bu konuda parti örgütlerimizin önünde görülür bir engel olduğu kanısında değiliz. Ama görülmeyen bir dizi engelinde varlığını yaşayarak görmekteyiz. Parti yönetimi bu sorunun dahada bilince çıkması yönünde yeterli çabayı göstermemesi

bu engellerden biridir. Yaşadığımız ülkede demokrasi güçlerinin eylem günlerinde herne hikmetse bizim partinin örgütsel toplantıları olmaktadır. Bulundugumuz ülkede demokrasi savaşıma yaklaşımımız yöneticimiz ile üyelerimiz ile budur. Bizce giderilmesi gereken bu yanımızdır.

Diğer bir yan ise bulundugumuz ülkedeki mücadeleye katkımız, buradaki misyonumuzla bağlı olarak ele alınamamaktadır. P.yönetiminin amacımız konusunda net olmayışı politik faaliyet alanlarında bazen bir yanın bazende öbür yanın abartılmasına rüzgar ne yandan eser se o yana bir yöneliş olmuştur. Yığinsal bir göçmen hareketini yaratma görevini bile önümüze koyarak kadar uç noktalara işi getirdik. Uzunca bir süre hayali bir ideyi (biz bu işe soyundugumuz için hayal) yaşama dayatmaya çalıştık. Bunun zaman ve enerjiyi "TBKP üyeleri buradaki demokrasi savaşıma daha etkin nasıl katılabilir" biçiminde bir soruya harcasaydık yaşamdaki bir sorunumuzu biraz olsun hafifletmiş olurduk.

Bizce TBKP parti örgütleri bulundukları bölgelerde yaşayan Türkiye'lileri kıta sahanlığı olarak görme anlayışlarını bırakmak zorundadır. Bu anlayış kardeş partinin Türkiye'liiler arasındaki faaliyetinde sıfır noktasında tutmaktadır. Partinin burada koyduğu amaçla bağlanamayacak bir çok üyemizde bu yapının içerisinde daha fazla tutulmasında gereği olmadığı kanısındayız. Bu kadrolarla kardeş parti kendi bağımsız örgütlenmesine hız verebilir. Yukardaki anlayışımız nedeniyle kardeş partide partimizle sorunları olup ayrılanlar toplanmaktadır. Bu durum ise komünistlerin Türkiye'li'ler arasında etkinliğini artıracasına ek sorunlar çıkarmaktadır.

TBKP örgütleri burada süren mücadelede kendisini muhatap bir taraf olarak görmemelidirler. Eğer bu böyle görülürse sendikanın toplantısına Türkiye'li'lerin neden katılmadığının sorumusu olarakta parti örgütü görülecektir. Bu böyle görüldüğü süreçte sendikanın bu konuda yetersiz olan cabası görülemeyecektir ve bunun giderilmesi sorunu gündemlere dahi gelemeyecektir.

Bölgede binlerce Türkiye'liyi seferber edebilmek için enerjimizi o denli dağıtıyoruzki, bazen kendimizi bile seferber edemiyoruz. Dolayısıyla yapılan politik faaliyetin bırakalım amacımızla bağlanmasını politik faaliyet yapamaz duruma gelmiş durumdayız.

Bir başka konuda derneklerde yaşanan "trajedi" dir. Derneklerin parti örgütlerimiz sırtında birer kambur olduğu ortadadır. Birde derneklerle "yığinsal bir göçmen hareketi" yaratma kararımız bu sorunumuzu tam bir açmazla getirmiştir.

Kanımızca gelinen noktada komünistlerin derneklerdeki çalışmaları köklü bir değerlendirmeye tabi tutulmalıdır. Komünistlerin yığın örgütlerinde çalışmasının genel geçer ilkelerini alt alta sıralamak içerisinde bulundugumuz sorunu çözmemektedir.

Bize göre komünistlerin "yığinsal bir göçmen hareketini" yaratma hedefinin burada örgütlenme misyonumuzu aştığını görmekteyiz. Böyle bir hareketin bizlerce desteklenmesi kaçınılmazdır. Var olan birde yapı bulunmaktadır. Bu yapının ne olacağı sorusuna net bir

yanıt vermek zorundayız. Parti örgütlerimiz derneklerdeki gelişmelerini amaçlarıyla bağlayamıyor, tam tersine "çekilmesi gereken bir yük olarak" görüyorlarsa bu yük artık bundan sonra çekilmemelidir. Komünistler olmadanda varlıklarını sürdürebilecek yerlerde dernekler sahiplerine bırakılmalıdır. İçerisinde bulunduğumuz durumun kendi kendimizi kandırma noktasına geldiğinde resmi olmayan tezlerde dile gelen bir sorunla yaşamaktayız. Göçmenlere yönelik yapılan bir-iki olumlu işide kimin yaptığı tartışma konusu oldu. Bizce kimin yaptığıнын o kadar önemli olduğu kanısında değiliz. Bizce önemli olan bu aksiyonlara komünistlerin ve sempatizanlarımızın dışında kimseyi katamadığımızdır. Tezlerde sorunun bu biçimiyle ele alınmasının bile bu olumlu sonuçta belirleyici katkısı olan komünistlerin emeklerine saygısızlıktır. Derneklerde yaşanan olumsuzlukların faturalarını komünistlere keserek çözüm arayışları kolaycı bir politikadır. Kısa vadede sahibine azımsanmayacak bir yarar sağlasada sonuçta açacağı yara büyük olacaktır. İlerde bunun sorumluluğunda taşımak kolay olmayacaktır.

Toparlarsak bu soruna net bir yaklaşım yapamazsak buna benzer acı sorunları çok yaşayacağız ve sonuçta biz kaybedeceğiz.

Tezler üzerindeki görüşlerimizi basın yayın alanındaki karmaşanın giderilmesi istemimizi yineleyerek noktalamak istiyoruz. Çıkaracağımız yayınlar ihtiyaçlarımıza yanıt vermek zorundadır. Parti örgütleri, komünistlerde dahil hiç bir kimseyi "bizim yayın" olduğu için onu zorlamalarla satmayı kendisine amaç edinmemelidir.

Sonuç olarak: Parti yönetimi sorunların üzerine daha cesaretili gitmeli, net tavır koyabilmeli, yaşamın gerisinde kalmamalıdır.

31 Ocak 1989

TBKP

Krefeld Örgüt Konferansı